

Vishnuh-Clan

Alles heeft Betekenis

**Inspirerende verhalen over kleine
momenten en diepe inzichten**

Auteur: Vishnuh-Genootschap
Adhipati: R.R. Purperhart

THEMA-code:
NUR-code:

© Auteursrecht: Vishnuh-Genootschap

Auteursrecht: R.R. Purperhart/ Lancar Ida-Bagus

© Bibliografie, foto's en illustraties: Vishnuh-Genootschap

Geen enkel deel van deze uitgave mag worden veelevoudigd of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op enige andere wijze zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbenden.

© Alle rechten voorbehouden. Geen enkel deel van deze publicatie mag worden gereproduceerd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of overgedragen in welke vorm of op welke wijze dan ook, elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of anderszins, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Proloog.....	11
Afrika.....	15
De sprong.....	21
De waarschuwingen.....	27
De nasleep.....	43
Afrika volgens de Gurubesar.....	57
Het gewicht van wantrouwen.....	61
Vertrouwen onder druk.....	65
Vertrouwen in een wankelende wereld.....	76
Standvastig of Koppig.....	84
De Reis van Alina.....	108
De Kluizenaar.....	136
Dharma.....	166
Sarinah, de Oma van Lancar.....	199
In Den Haag.....	239
De Trein naar het Noorden.....	292
Nawoord.....	297

Proloog

Vertrouwen vormt de basis van iedere relatie, of die nu persoonlijk of professioneel is. Maar wat blijft er over wanneer dat vertrouwen herhaaldelijk wordt geschonden? Wanneer beloften hun waarde verliezen en samenwerking wordt ondermijnd door eigenbelang en wantrouwen?

Dit verhaal volgt een man die, ondanks alles, blijft geloven in de kracht van eerlijkheid en oprechte verbinding – zelfs in een wereld die hem keer op keer teleurstelt.

Johnny, een goedhartige man van Hindoestaanse afkomst, is geen spreker van grote woorden. Hij laat zich kennen door zijn daden. Hij beschikt over een scherp inzicht in kansen en een diepgeworteld vertrouwen in het potentieel van anderen. Al vroeg in zijn leven ontdekt hij echter dat dit vertrouwen niet altijd wordt beantwoord. In zijn zoektocht naar succes en betekenisvolle samenwerking wordt hij herhaaldelijk

geconfronteerd met bedrog, onoprechtheid en gebroken afspraken.

Toch kiest Johnny er niet voor om verbitterd te raken. In plaats daarvan besluit hij elke tegenslag te zien als een leermoment. Elke teleurstelling wordt een bouwsteen in zijn visie op integriteit, volharding en menselijkheid. Hij ontwikkelt een innerlijke kracht die hem in staat stelt standvastig te blijven, zelfs wanneer de wereld om hem heen onrechtvaardig en onvoorspelbaar blijkt.

Dit verhaal neemt de lezer mee op een indringende reis door een complexe werkelijkheid, waarin de scheidslijn tussen moraal en eigenbelang voortdurend verschuift. Het laat niet alleen Johnny's innerlijke strijd zien, maar weerspiegelt ook de worsteling van velen die proberen trouw te blijven aan hun waarden in een wereld vol tegenstrijdigheden. Terwijl zijn vertrouwen steeds opnieuw op de proef wordt gesteld, blijft er ergens een klein maar hardnekkig licht aanwezig – een stille

herinnering aan hoop en de mogelijkheid van verandering.

Dat licht is zelden overweldigend of groots, maar het is voldoende om hem te laten doorgaan. Het voedt zijn overtuiging dat eerlijkheid en oprechtheid uiteindelijk betekenis behouden, zelfs wanneer de omstandigheden het tegendeel lijken te bewijzen.

Het verhaal benadrukt de veerkracht van de menselijke geest: het vermogen om te blijven bewegen, zelfs wanneer steun ontbreekt en teleurstelling overheerst. Johnny wordt geconfronteerd met moeilijke keuzes – beslissingen die soms botsen met zijn principes – maar die hem uiteindelijk dichter bij zelfinzicht en waarheid brengen. Het laat zien hoe verleiding, eigenbelang en controle voortdurend aanwezig zijn, en hoe moeilijk het kan zijn om daar weerstand aan te bieden.

Tegelijkertijd onderstreept het verhaal dat echte kracht vaak schuilt in kleine, betekenisvolle

handelingen. Juist die momenten van moed en volharding, hoe bescheiden ook, kunnen een blijvende impact hebben.

Hoewel het verhaal zich richt op één individu, reikt de betekenis verder. Het vormt een bredere metafoor voor een strijd die velen herkennen: het zoeken naar zekerheid, vertrouwen en richting in een wereld die zelden garanties biedt.

Die zoektocht speelt zich vaak af in het stille spanningsveld tussen wat mensen hopen en wat de werkelijkheid van hen vraagt. Juist daarin ontstaat de spanning tussen vasthouden aan vertrouwen en leren omgaan met onzekerheid als constante factor in het leven.

Het herinnert ons eraan dat zelfs in momenten die uitzichtloos lijken, een nieuw begin niet verdwijnt – maar zich aandient als een keuze: opnieuw beginnen, opnieuw handelen, en opnieuw bepalen wat werkelijk van waarde is.

Afrika

Tussen hoop en werkelijkheid

Het begon, zoals zoveel verhalen beginnen, met vertrouwen.

Vishnuh-Clan

Niet het oppervlakkige vertrouwen dat ontstaat uit gemak of gewoonte, maar een diepgewortelde overtuiging dat samenwerking, eerlijkheid en wederzijds respect uiteindelijk altijd de juiste weg vormen. Voor Johnny was dat geen naïeve gedachte, maar een principe waar hij zijn leven op had gebouwd.

Toch had het leven hem al vroeg geleerd dat die overtuiging niet vanzelfsprekend werd gedeeld.

In de wereld van internationale handel, waar kansen en risico's hand in hand gaan, ontdekte hij al snel dat vertrouwen vaak een kwetsbare valuta is. Verhalen over samenwerkingen die stukliepen, investeringen die spoorloos verdwenen en partners die hun beloftes niet nakwamen, waren geen uitzonderingen – ze vormden eerder een patroon. Een patroon dat zich herhaalde, keer op keer, alsof het ingebakken zat in het systeem zelf.

Afrika, een continent vol contrasten, werd in die verhalen vaak teruggebracht tot één beeld: een

plek waar zakendoen gepaard ging met onzekerheid, bureaucratie en ondoorzichtige structuren. Maar Johnny weigerde zich neer te leggen bij dat eenzijdige beeld. Hij geloofde dat achter elke negatieve ervaring ook een andere werkelijkheid schuilging – een werkelijkheid waarin eerlijke mensen en oprechte kansen wél bestonden.

En dus bleef hij zoeken.

Hij ontmoette mensen, luisterde naar hun verhalen, en probeerde voorbij de façade te kijken. Maar telkens weer liep hij tegen dezelfde muur aan: afspraken die vervaagden zodra ze op papier stonden, excuses die zich opstapelden, en een constante verschuiving van verantwoordelijkheden. Het was alsof de regels van het spel steeds veranderden, net op het moment dat hij dacht ze te begrijpen.

Toch zag hij ook iets anders. Achter het gedrag dat hij soms als onbetrouwbaar ervoer, ontdekte hij een diepere laag – een werkelijkheid waarin

onzekerheid en schaarste het dagelijks leven bepaalden. Voor velen was het geen kwestie van kwade wil, maar van overleven. De drang om te grijpen wat binnen handbereik lag, werd gevoed door de angst dat morgen alles anders kon zijn.

Dat inzicht maakte het niet makkelijker, maar wel begrijpelijker.

Johnny bevond zich in een spanningsveld tussen twee werelden. Aan de ene kant zijn eigen waarden – eerlijkheid, transparantie en lange termijn denken. Aan de andere kant een realiteit waarin korte termijn beslissingen vaak de overhand hadden. Het was een constante afweging: vasthouden aan zijn principes, of zich aanpassen aan de omstandigheden.

Hij koos, telkens opnieuw, voor het eerste.

Maar die keuze had een prijs.

Elke mislukte samenwerking liet sporen na. Niet alleen financieel, maar ook emotioneel. Het vertrouwen waarmee hij ooit begon, werd steeds voorzichtiger, minder vanzelfsprekend. En toch

verdween het nooit helemaal. Er bleef altijd iets over – een klein, koppig geloof dat het anders kon.

In 2022, na een reeks teleurstellingen die voor velen reden zouden zijn geweest om op te geven, besloot Johnny opnieuw te beginnen.

Niet omdat hij niets had geleerd, maar juist omdat hij alles wat hij had meegemaakt wilde gebruiken als fundament voor een nieuwe aanpak. Hij wist nu dat vertrouwen alleen niet genoeg was. Dat het moest worden aangevuld met scherpzinnigheid, inzicht en voorbereiding.

Zijn blik viel op Senegal.

Voor hem was het meer dan een land op de kaart. Het was een plek die symbool stond voor een nieuwe kans. Hij had gehoord over de warmte van de mensen, de groeiende economie en de mogelijkheden voor eerlijke handel. Het beeld dat hij zich vormde, was er een van potentie – niet perfect, maar veelbelovend.

Toen hij er voor het eerst voet aan wal zette, voelde het anders.

De lucht was zwaar van warmte en stof, de straten levendig en vol geluid. Mensen bewogen zich met een ritme dat hij nog niet kende, maar dat hem direct intrigeerde. Er was energie, een soort ongrijpbare dynamiek die hem zowel aantrok als waarschuwde.

Dit was geen wereld die zich eenvoudig liet doorgronden.

En toch voelde hij, ergens diep vanbinnen, dat dit zijn volgende hoofdstuk moest zijn.

Niet als een sprong in het onbekende, maar als een bewuste keuze. Een keuze om opnieuw te geloven, maar dit keer met open ogen. Om kansen te zien, zonder de risico's te negeren. Om te bouwen, stap voor stap, in een omgeving die hem al zoveel had geleerd.

Johnny wist dat het niet makkelijk zou worden.

Maar makkelijk was nooit zijn doel geweest.

Wat hij zocht, was iets anders: betekenis, verbinding en de mogelijkheid om, ondanks alles, iets op te bouwen dat standhoudt.

En misschien – heel misschien – zou hij deze keer vinden wat hij al die tijd had gezocht.

De sprong

Het was geen impulsieve beslissing.

Maanden – misschien zelfs jaren – had Johnny ernaartoe gewerkt. Elke euro die hij opzijzette, elke kans die hij afwoog, elke nacht waarin plannen langzaam vorm kregen in zijn gedachten. Toen het moment eindelijk kwam, voelde het niet als een risico, maar als een logische volgende stap.

Met zorgvuldig gespaard geld en een hoofd vol ideeën stapte hij het vliegtuig in, richting West-Afrika.

Hij vertrok niet alleen met bagage, maar met overtuiging.

Voor Johnny was dit meer dan een zakelijke onderneming. Het was een missie. Hij wilde bouwen – niet alleen aan zijn eigen toekomst, maar ook aan die van anderen. Lokale ondernemers zag hij niet als middelen, maar als partners. Mensen met potentieel, met dromen, met verhalen die het waard waren om gehoord en ondersteund te worden.

In zijn gedachten ontstond een helder beeld van wat mogelijk was.

Senegal, een land dat hij tot dan toe vooral kende van verhalen en indrukken, groeide uit tot een symbool van kansen. Hij zag markten die konden bloeien, bedrijven die konden groeien en samenwerkingen die, mits eerlijk opgebouwd, voor iedereen waarde konden creëren. Hij wilde een brug slaan tussen werelden – kennis, middelen en mogelijkheden samenbrengen in een model dat gebaseerd was op vertrouwen.

Eerlijke handel. Transparantie. Wederzijds respect.

Het waren geen loze woorden voor hem, maar fundamenten waarop hij iets blijvends wilde bouwen.

Zijn plannen waren ambitieus, maar niet onrealistisch – althans, zo leek het.

Hij geloofde dat als je mensen oprecht benadert, als je investeert in relaties en niet alleen in winst, succes een natuurlijk gevolg zou zijn. Dat geloof droeg hij met zich mee toen hij aankwam, alsof het een kompas was dat hem de weg zou wijzen.

Maar de werkelijkheid wachtte hem al op.

Vanaf de eerste dagen werd duidelijk dat niets zo eenvoudig was als hij had voorgesteld. Processen die in zijn eigen land vanzelfsprekend waren, bleken hier tijdrovend en ondoorzichtig. Documenten verdwenen, afspraken verschoven, en antwoorden kwamen zelden direct.

Bureaucratie was geen obstakel dat je even oploste – het was een landschap waar je doorheen moest navigeren, zonder duidelijke kaart.

Daarbovenop kwamen de culturele verschillen.

Wat voor Johnny logisch en efficiënt leek, werd niet altijd op dezelfde manier geïnterpreteerd. Communicatie verliep anders, verwachtingen lagen niet altijd op één lijn, en vertrouwen moest op een andere manier worden opgebouwd – langzamer, voorzichtiger.

Zijn aanvankelijke optimisme kreeg barstjes.

Niet omdat hij zijn visie verloor, maar omdat de realiteit complexer bleek dan hij had kunnen voorzien. Elke dag bracht nieuwe uitdagingen, kleine frustraties die zich opstapelden en hem dwongen om zijn aanpak voortdurend te herzien.

Toch zat juist daarin de kern van zijn reis.

Johnny begon te begrijpen dat succes hier niet lag in snelheid of controle, maar in aanpassing. In luisteren. In het accepteren dat vooruitgang soms nauwelijks zichtbaar is, maar toch plaatsvindt onder de oppervlakte.

Het was een proces van vallen en opstaan.

Soms letterlijk, soms figuurlijk.

Niet elk plan werkte. Niet elke samenwerking hield stand. Er waren momenten waarop hij zich afvroeg of hij zich had vergist – of hij te veel had geloofd in een ideaal dat niet bestand was tegen de werkelijkheid.

“**Ongeluk,**” noemde hij het soms. Niet als excuus, maar als erkenning dat niet alles maakbaar is.

En toch...

Hij bleef.

Elke tegenslag droeg een les in zich. Elke mislukking dwong hem om scherper te kijken, beter te begrijpen, anders te handelen. Langzaam maar zeker begon hij patronen te zien waar eerst alleen chaos leek te zijn.

Zijn reis werd geen rechte lijn, maar een kronkelend pad vol onverwachte wendingen.

En misschien was dat precies de bedoeling.

Want ergens, tussen de teleurstellingen en kleine overwinningen door, ontdekte Johnny iets dat waardevoller was dan het succes waar hij ooit naar had gestreefd: veerkracht.

De kracht om door te gaan, zelfs wanneer niets zeker is.

De bereidheid om opnieuw te beginnen, zonder garanties.

En bovenal: het vermogen om te blijven geloven, niet blind, maar bewust.

Ondanks alles wat hij had meegemaakt – en alles wat men hem had afgeraden – hield hij vast aan zijn keuze. Niet uit koppigheid, maar uit overtuiging.

Dit was zijn pad.

En hij was nog lang niet klaar.

De waarschuwingen

De waarschuwingen waren er altijd geweest.

Niet luid, niet dramatisch, maar hardnekkig. Ze kwamen van mensen die Johnny vertrouwde – vrienden met ervaring, met littekens die zij in stilte met zich meedroegen. Mensen die hem,

Vishnuh-Clan

soms aarzelend, soms stellig, hetzelfde advies gaven: *wees voorzichtig*.

Sommigen gingen verder dan dat.

Ze vertelden hem verhalen die decennia teruggingen. Verhalen over samenwerkingen die langzaam ontspoorde, over partners die verdwenen zodra het geld was overgemaakt, over systemen waarin afspraken zelden dezelfde betekenis hadden als op papier. Dertig jaar eerder al hadden zij geleerd dat zakendoen in delen van Afrika niet alleen een kwestie was van kansen zien, maar vooral van risico's begrijpen.

Toch klonk er in hun woorden geen haat. Geen afwijzing van mensen.

Wat ze beschreven, was iets anders – iets complexers. Een systeem, gevormd door geschiedenis. Door een verleden waarin koloniale overheersing diepe sporen had nagelaten. Economieën die waren uitgehold, vertrouwen dat was beschadigd, en generaties

die hadden geleerd dat overleven soms belangrijker was dan eerlijkheid.

“Het ligt niet aan de mensen,” had een van hen ooit gezegd. **“Het ligt aan wat er van ze is gemaakt.”**

Johnny had geluisterd.

Maar luisteren betekende niet dat hij het eens was.

Hij kon – of wilde – niet geloven dat het verleden de toekomst volledig bepaalde. Voor hem voelde dat als een vorm van berusting, bijna als opgeven voordat je begonnen was. Hij zag iets anders wanneer hij naar Afrika keek. Niet alleen de problemen, maar juist de mogelijkheden. Niet alleen de littekens, maar ook de kracht om te herstellen.

Senegal, in het bijzonder, voelde voor hem als een uitzondering.

Een plek waar verandering al gaande was. Waar mensen vooruit wilden. Waar eerlijk zakendoen geen illusie hoefde te zijn, maar een keuze.

En dus koos hij.

Niet tegen de waarschuwingen in, maar voorbij hen.

Hij koos ervoor te vertrouwen. Op mensen. Op intenties. Op de overtuiging dat hij, samen met de juiste partners, iets kon opbouwen dat sterker was dan de patronen uit het verleden.

In het begin leek hij gelijk te krijgen.

Vanaf het moment dat hij zich begon te oriënteren op samenwerkingen, werd hij omringd door mensen die zijn visie leken te delen. Ze kwamen op hem af met energie, enthousiasme en overtuiging. Hun woorden waren vloeiend, hun plannen concreet, hun vertrouwen aanstekelijk.

Ze zagen in hem wat hij in hen zag: een kans.

De gesprekken waren levendig, bijna inspirerend. Ideeën volgden elkaar in hoog tempo op. Landbouwprojecten. Toerisme. Export van lokale producten. Mango's die rijpten onder de Afrikaanse zon. Cashewnoten met internationale vraag. Handgemaakte sieraden die een verhaal vertelden.

Het klonk niet alleen haalbaar – het klonk onvermijdelijk.

Succes leek geen kwestie van *of*, maar van *wanneer*.

Johnny voelde zich op zijn plek. Alsof alles waar hij naartoe had gewerkt, eindelijk samenkwam. De energie van zijn partners, hun zelfvertrouwen, hun bereidheid om groot te denken – het sloot naadloos aan op zijn eigen visie.

Dus zette hij de volgende stap.

Hij investeerde. Niet alleen geld, maar ook tijd, vertrouwen en overtuiging. Hij gaf zich volledig